Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1342/2008

af 18. december 2008

om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2004

(EUT L 348 af 24.12.2008, s. 20)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009	L 343	1	22.12.2009
►**M2**	Rådets forordning (EU) nr. 1243/2012 af 19. december 2012	L 352	10	21.12.2012
►**M3**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2324 af 11. december 2015	L 328	101	12.12.2015

Berigtiget ved:

►**C1**	Berigtigelse, EUT L 231 af 1.9.2010, s. 6 (1342/2008)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1342/2008

af 18. december 2008

om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2004

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det generelle formål med Rådets forordning (EF) nr. 423/2004 af 26. februar 2004 om foranstaltninger til genopretning af torskebestande ([2]) er at sikre, at torskebestandene i Kattegat, Nordsøen herunder Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal, farvandene vest for Skotland og Det Irske Hav i løbet af fem til ti år igen når op på de størrelser, som forskerne anbefaler efter forsigtighedsprincippet.

(2) Ifølge den seneste videnskabelige rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) har den fangstreduktion, som de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er), de tekniske foranstaltninger og de supplerende indsatsbegrænsende foranstaltninger, herunder overvågning og kontrol med henblik på at undgå fangst og landing af torsk ved ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri, tilsammen giver, langt fra været nok til at reducere fiskeridødeligheden til det niveau, der er nødvendigt, for at torskebestandene kan genopbygges, og ingen af de fire torskebestande omfattet af forordning (EF) nr. 423/2004 viser klare tegn på genopretning; i bestandene i Nordsøen er der dog visse tegn på forbedring.

(3) Det synes nødvendigt at styrke ordningen og indføre en langsigtet plan for at opnå en bæredygtig udnyttelse af torskebestandene på basis af det maksimale bæredygtige udbytte.

(4) Ifølge nye videnskabelige oplysninger, især om de langsigtede tendenser for de marine økosystemer, er det umuligt nøjagtigt at fastlægge, hvilke biomasseniveauer der skal tilstræbes på lang sigt. Derfor bør målet i den langsigtede plan ændres fra et mål, der er baseret på biomasse, til et mål, der er baseret på fiskeridødelighed, og det samme gør sig gældende for de tilladte fiskeriindsatsniveauer.

(5) Torskebestanden i Nordsøen deles med Norge og forvaltes i fællesskab. Denne forordnings foranstaltninger skal tage behørigt hensyn til høringerne af Norge i henhold til fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Norge ([3]).

([1]) Udtalelse af 21.10.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT L 70 af 9.3.2004, s. 8.
([3]) EFT L 226 af 29.8.1980, s. 48.

▼B

(6) For det tilfældes skyld, at Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) ikke er i stand til at rådgive om en TAC, fordi den ikke har tilstrækkeligt nøjagtige og repræsentative data til rådighed, bør der indføres bestemmelser, der sikrer, at TAC'er kan fastsættes på en sammenhængende måde, også selv om dataene er utilstrækkelige.

(7) For at sikre, at fiskeridødelighedsmålene nås, og for at bidrage til at reducere udsmid bør også fiskerimuligheder udtrykt som fiskeriindsats fastsættes på niveauer, der er forenelige med den flerårige strategi. Sådanne fiskerimuligheder bør i videst muligt omfang fastsættes efter fiskeredskabstype på basis af nuværende fiskeripraksis. Forvaltningsordningens effektivitet bør regelmæssigt tages op til revision, og det bør navnlig sikres, at ordningen for regulering af fiskeriindsatsen revideres, når torskebestandene har nået et niveau, som muliggør en udnyttelse, der giver det maksimale bæredygtige udbytte.

(8) Der bør indføres nye mekanismer for at tilskynde fiskere til at deltage i programmer med henblik på at undgå fangst af torsk. Sådanne programmer med henblik på at undgå fangst af torsk eller reducere udsmid har større mulighed for at lykkes, når de udvikles i samarbejde med fiskerisektoren. I overensstemmelse hermed bør programmer, der udvikles i samarbejde med medlemsstaterne, betragtes som værende et effektivt middel til at fremme bæredygtighed, og deres udvikling bør tilskyndes. Medlemsstaterne bør endvidere udøve deres beføjelser til at give adgang til fiskeri efter torskebestande, for at tilskynde fiskerne til at fiske på en måde, der fremmer selektivt fiskeri og er mindre skadelig for miljøet.

(9) Fastlæggelse og tildeling af fangstbegrænsninger, fastsættelse af minimums- og forsigtighedsniveauer for bestandene og fiskeridødelighedsniveauet samt den maksimale tilladte fiskeriindsats for hver indsatsgruppe pr. medlemsstat og udelukkelse af visse grupper af fartøjer fra den indsatsordning, der er fastlagt i denne forordning, er foranstaltninger af afgørende betydning i den fælles fiskeripolitik. Rådet bør forbeholde sig ret til selv og direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår disse specifikke spørgsmål.

(10) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af visse bestemmelser i denne forordning navnlig vedrørende tilpasning af fiskeriindsatsbegrænsningen i forhold til den maksimale tilladte fiskeriindsats som fastlagt af Rådet bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(11) Kontrolforanstaltninger ud over dem, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ([2]), bør indføres for at sikre, at de er forenelige med foranstaltningerne i nærværende forordning.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([2]) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

▼B

(12) Der bør fastlægges regler med henblik på, at den langsigtede plan, der indføres ved denne forordning, under hensyn til de relevante bestandes situation betragtes som en genopretningsplan i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ([1]), og som omhandlet i artikel 21, litra a), nr. i), i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond ([2]), eller alternativt som en forvaltningsplan i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002, og som omhandlet i artikel 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1198/2006.

(13) Forordning (EF) nr. 423/2004 bør ophæves og afløses af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning opstilles der en plan for fire torskebestande i følgende geografiske områder:

a) Kattegat

b) Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal

c) farvandene vest for Skotland

d) Det Irske Hav.

Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder følgende definitioner i tillæg til definitionerne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2371/2002:

a) »indsatsgruppe«: en forvaltningsenhed i en medlemsstat, for hvilken der er fastsat en maksimal tilladt fiskeriindsats. Den er defineret ud fra en redskabsgruppe og et område i henhold til bilag I

b) »samlet indsatsgruppe«: alle de indsatsgrupper i medlemsstaterne, der tilhører samme redskabsgruppe og område

c) »fangst pr. indsatsenhed«: mængden af torsk, udtrykt i levende vægt, fanget pr. år pr. fiskeriindsatsenhed udtrykt i kW-dage

d) »relevante aldersklasser«: tre, fire og fem år for torsk i Kattegat; to, tre og fire år for torsk i Det Irske Hav, Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal; to, tre, fire og fem år for torsk i farvandene vest for Skotland; eller andre aldersklasser i henhold til eventuel udtalelse fra STECF.

([1]) EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.
([2]) EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

▼B

Artikel 3

Geografiske definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder følgende definitioner af geografiske områder:

a) »Kattegat«: den del af afsnit III a som afgrænset af ICES, der mod nord afgrænses af en ret linje fra Skagen Fyr til Tistlarna Fyr og derfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst og mod syd af en ret linje fra Hasenøre til Gnibens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen

b) »Nordsøen«: ICES-underområde IV, den del af ICES-afsnit III a, der ikke hører med til Skagerrak og Kattegat, og den del af ICES-afsnit II a, der ligger i farvande under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion

c) »Skagerrak«: den del af ICES-afsnit III a, der mod vest afgrænses af en ret linje fra Hanstholm Fyr til Lindesnes Fyr og mod syd af en ret linje fra Skagen Fyr til Tistlarna Fyr og derfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst

d) »den østlige del af Den Engelske Kanal«: ICES-afsnit VII d

e) »Det Irske Hav«: ICES-afsnit VII a

f) »farvandene vest for Skotland«: ICES-afsnit VI a og den del af ICES afsnit V b, der ligger i farvande under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion.

Artikel 4

Beregning af fiskeriindsatsen

Ved anvendelsen af denne forordning beregnes en gruppe fartøjers fiskeriindsats som summen af produktet af hvert fartøjs kapacitet i kW og antallet af dage, hvert fartøj har været til stede i ét af de områder, der er angivet i bilag I. Ved en dag til stede i et område forstås enhver sammenhængende periode på 24 timer (eller del deraf), hvor et fartøj er til stede i området og ude af havn.

Artikel 5

Planens mål

1. Planen i artikel 1 skal sikre bæredygtig udnyttelse af torskebestandene på basis af det maksimale bæredygtige udbytte.

2. Målet i stk. 1 skal nås, samtidig med at fiskeridødeligheden for torsk bibeholdes som følger fordelt på de relevante aldersklasser:

Bestand	Fiskeridødelighed
Torsk i Kattegat	0,4
Torsk i farvandene vest for Skotland	0,4
Torsk i Det Irske Hav	0,4

▼B

3. For torskebestanden i Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal skal målet i stk. 1 nås, samtidig med at fiskeridødeligheden for torsk bibeholdes for de relevante aldersklasser som anført i artikel 8.

KAPITEL II

SAMLEDE TILLADTE FANGSTMÆNGDER

Artikel 6

Minimums- og forsigtighedsniveauer

Minimums- og forsigtighedsniveauet for gydebiomasse for de enkelte torskebestande fastsættes således:

Bestand	Minimumsgydebiomasseniveau i tons	Forsigtighedsgydebiomasseniveau i tons
Torsk i Kattegat	6 400	10 500
Torsk i Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal	70 000	150 000
Torsk i farvandene vest for Skotland	14 000	22 000
Torsk i Det Irske Hav	6 000	10 000

Artikel 7

Procedure for fastsættelse af TAC'er for torskebestande i Kattegat, farvandene vest for Skotland og Det Irske Hav

1. Rådet fastsætter hvert år en TAC for det følgende år for hver af torskebestandene i Kattegat, farvandene vest for Skotland og Det Irske Hav. TAC'en beregnes ved at trække nedenstående mængder fra det samlede optag af torsk, som STECF anslår svarer til fiskeridødeligheden omhandlet i stk. 2 og 3:

a) en fiskemængde svarende til det forventede udsmid af torsk, der kommer fra den pågældende bestand

b) i givet fald en mængde, der svarer til andre dødelighedskilder for torsk som følge af fiskeri, og som skal fastsættes efter forslag fra Kommissionen.

2. TAC'en, der er baseret på STECF's rådgivning, skal opfylde alle følgende betingelser:

a) hvis bestandens størrelse pr. 1. januar i TAC'ens anvendelsesår af STECF forudsiges at ligge under det minimumsgydebiomasseniveau, der er fastsat i artikel 6, skal fiskeridødeligheden i TAC'ens anvendelsesår reduceres med 25 % i forhold til fiskeridødeligheden året før

b) hvis bestandens størrelse pr. 1. januar i TAC'ens anvendelsesår af STECF forudsiges at ligge under det forsigtighedsgydebiomasseniveau, der er fastsat i artikel 6, men at være over eller lig med det minimumsgydebiomasseniveau, der er fastsat i artikel 6, skal fiskeridødeligheden i TAC'ens anvendelsesår reduceres med 15 % i forhold til fiskeridødeligheden året før, og

▼B

c) hvis bestandens størrelse pr. 1. januar i TAC'ens anvendelsesår af STECF forudsiges at ligge over eller være lig med det forsigtighedsgydebiomasseniveau, der er fastsat i artikel 6, skal fiskeridødeligheden i TAC'ens anvendelsesår reduceres med 10 % i forhold til fiskeridødeligheden året før.

3. Hvis anvendelsen af stk. 2, litra b) og c), på basis af STECF's rådgivning vil resultere i en fiskeridødelighed, der ligger under den i artikel 5, stk. 2, angivne fiskeridødelighed, fastsætter Rådet TAC'en på et niveau, der giver en fiskeridødelighed som angivet i den nævnte artikel.

4. Ved rådgivningen efter stk. 2 og 3 forudsætter STECF, at bestanden i året forud for TAC'ens anvendelsesår befiskes med en fiskeridødelighedstilpasning, der er lig med den reduktion af den maksimale tilladte fiskeriindsats, der gælder for det pågældende år.

5. Uanset stk. 2, litra a), b) og c), og stk. 3, må Rådet ikke fastsætte TAC'en på et niveau, der er mere end 20 % lavere eller højere end TAC'en fastsat for året før.

Artikel 8

Procedure for fastsættelse af TAC'er for torskebestanden i Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal

1. Rådet fastsætter hvert år TAC'erne for torskebestanden i Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal. TAC'erne beregnes ved at anvende de regler for reduktion, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra a) og b).

2. TAC'erne beregnes først i overensstemmelse med stk. 3 og 5. Fra det år, hvor TAC'erne som følge af anvendelsen af stk. 3 og 5 bliver lavere end de TAC'er, der følger af anvendelsen af stk. 4 og 5, beregnes TAC'erne efter stk. 4 og 5.

3. Først må TAC'erne ikke overstige et niveau, der svarer til en fiskeridødelighed, som er en fraktion af den skønnede fiskeridødelighed for de relevante aldersklasser i 2008: 75 % for TAC'erne i 2009, 65 % for TAC'erne i 2010 og derefter formindskelser på 10 % i de følgende år

4. Dernæst hvis bestandens størrelse pr. 1. januar i året før TAC'ernes anvendelsesår:

a) ligger over forsigtighedsniveauet for gydebiomasse, svarer TAC'erne til en fiskeridødelighed på 0,4 for de relevante aldersklasser

b) ligger mellem minimumsniveauet for gydebiomasse og forsigtighedsniveauet for gydebiomasse, må TAC'erne ikke overstige et niveau, som svarer til en fiskeridødelighed for de relevante aldersklasser, der er lig med følgende formel:

0,4 — (0,2 * (forsigtighedsniveau for gydebiomasse — gydebiomasse)/(forsigtighedsniveau for gydebiomasse — minimumsniveau for gydebiomasse))

c) ligger under grænseniveauet for gydebiomasse, må TAC'erne ikke overstige et niveau, der svarer til en fiskeridødelighedssats på 0,2 for de relevante aldersklasser.

▼B

5. Uanset stk. 3 og 4, må Rådet ikke fastsætte TAC'erne for 2010 samt efterfølgende år på et niveau, der er mere end 20 % lavere eller højere end TAC'erne fastsat for året før.

6. Såfremt torskebestanden som omhandlet i stk. 1 er blevet udnyttet med en fiskeridødelighedssats nær ved 0,4 i tre på hinanden følgende år, evaluerer Kommissionen anvendelsen af denne artikel og foreslår om nødvendigt relevante foranstaltninger til ændring deraf med henblik på at sikre udnyttelse af et maksimalt bæredygtigt udbytte.

▼M2

Artikel 9

Procedure for fastsættelse af TAC'er

1. Hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at TAC'erne kan fastsættes efter artikel 7, fastsættes TAC'erne for torskebestande i Kattegat, farvandene vest for Skotland og Det Irske Hav på grundlag af videnskabelig rådgivning. Hvis niveauet ifølge den videnskabelige rådgivning ligger mere end 20 % højere end TAC'erne for året før, fastsættes TAC'erne dog 20 % højere end for året før, og hvis niveauet ifølge den videnskabelige rådgivning ligger mere end 20 % lavere end TAC'erne for året før, fastsættes TAC'erne 20 % lavere end for året før.

2. Uanset stk. 1 kan Rådet, når der ifølge den videnskabelige rådgivning ikke bør være direkte fiskeri, og:

a) bifangster bør minimeres eller reduceres til det lavest mulige niveau, og/eller

b) torskefangster bør reduceres til det lavest mulige niveau,

vedtage ikke at foretage en årlig tilpasning af TAC'en i det eller de efterfølgende år, på betingelse af, at den fastsatte TAC kun gælder for bifangst.

3. Hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at TAC'erne kan fastsættes efter artikel 8, fastsættes TAC'erne for torskebestande i Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal ved at anvende denne artikels stk. 1 og 2 på tilsvarende vis, medmindre konsultationer med Norge fører til et andet TAC-niveau.

4. Hvis det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at anvendelsen af reglerne i artikel 8, stk. 1-4, ikke er hensigtsmæssig til opfyldelse af planens mål, kan Rådet uanset ovennævnte bestemmelser fastsætte et alternativt TAC-niveau.

▼B

Artikel 10

Tilpasning af foranstaltninger

1. Hvis målsatserne for fiskeridødelighed i artikel 5, stk. 2, er blevet nået, eller hvis STECF påpeger, at disse målsatser eller minimums- og forsigtighedsniveauerne for gydebiomasse i artikel 6 eller fiskeridødeligheden i artikel 7, stk. 2, ikke længere er fyldestgørende til at opretholde en lav risiko for nedfiskning og et maksimalt bæredygtigt udbytte, fastsætter Rådet nye værdier for disse niveauer.

▼B

2. Hvis STECF påpeger, at en af torskebestandene ikke er i stand til at genopbygge sig selv som tilsigtet, beslutter Rådet:

a) at fastsætte TAC'en for den relevante bestand på et lavere niveau end forudset i artikel 7, 8 og 9

b) at fastsætte den maksimale tilladte fiskeriindsats på et lavere niveau end forudset i artikel 12

c) eventuelt at fastsætte tilknyttede betingelser.

KAPITEL III

BEGRÆNSNING AF FISKERIINDSATSEN

Artikel 11

Fiskeriindsatsordning

1. TAC'erne i artikel 7, 8 og 9 suppleres med en fiskeriindsatsordning, hvor medlemsstaterne får tildelt årlige fiskerimuligheder i form af fiskeriindsats.

2. Rådet kan på forslag af Kommissionen og baseret på information fra medlemsstaterne og rådgivning fra STECF, jf. stk. 3, udelukke visse grupper af fartøjer fra anvendelsen af indsatsordningen, forudsat at:

a) relevante data om torskefangster og udsmid er tilgængelige, så at STECF kan vurdere procentdelen af torskefangster taget af hver af de berørte grupper af fartøjer

b) den procentdel af torskefangsten, som STECF har vurderet, ikke overstiger 1,5 % af de samlede fangster for hver af de berørte grupper af fartøjer og

c) medtagelsen af disse grupper af fartøjer i indsatsordningen ville udgøre en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde i forhold til deres samlede indvirkninger på torskebestandene.

Hvis STECF ikke er i stand til at vurdere, at disse betingelser stadig er opfyldt, skal Rådet medtage hver af de berørte grupper af fartøjer i indsatsordningen.

3. Medlemsstaterne fremlægger årligt relevante informationer til Kommissionen og STECF for at fastslå, at ovennævnte betingelser er og forbliver opfyldt i overensstemmelse med detaljerede regler, som Kommissionen skal vedtage.

Artikel 12

Fiskeriindsatstildeling

1. Rådet træffer hvert år beslutning om den maksimale tilladte fiskeriindsats for hver indsatsgruppe pr. medlemsstat.

2. Den maksimale tilladte fiskeriindsats beregnes ud fra en referenceværdi, der fastsættes således:

a) for denne forordnings første anvendelsesår fastsættes referenceværdien for hver indsatsgruppe som den gennemsnitlige indsats i kW-dage i 2004-2006 eller 2005-2007 i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats præference baseret på STECF's rådgivning

▼B

b) for denne forordnings følgende anvendelsesår sættes referenceværdien til at være lig med den maksimale tilladte fiskeriindsats året før.

3. Indsatsgrupperne, for hvilke der gælder en årlig tilpasning af den maksimale tilladte fiskeriindsats, fastsættes på følgende grundlag:

a) den mængde torsk, som fartøjerne i hver indsatsgruppe har fanget, vurderes på grundlag af data, som medlemsstaterne forelægger i overensstemmelse med artikel 18, 19 og 20 i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik ([1])

b) der udarbejdes en liste over hvert af de i bilag I til denne forordning angivne områder for de samlede indsatsgrupper og de dertil hørende torskefangster, herunder udsmid. Listen udarbejdes på en sådan måde, at torskefangsten angives stigende for hver indsatsgruppe

c) den akkumulerede torskefangst på lister opstillet i henhold til litra b) beregnes på følgende måde: For hver samlet indsatsgruppe beregnes summen af den pågældende indsatsgruppes torskefangst og torskefangsten i alle de samlede indsatsgrupper på de foregående pladser på listen

d) den akkumulerede fangst beregnet i henhold til litra c) beregnes som en procentdel af alle de samlede indsatsgruppers samlede torskefangst i det samme område.

▼M2

4. For så vidt angår samlede indsatsgrupper, hvis akkumulerede fangst beregnet i henhold til stk. 3, litra d), i procent er lig med eller overstiger 20 %, foretages der årlige tilpasninger. Gruppernes maksimale tilladte fiskeriindsats beregnes ud fra en referenceværdi, der fastsættes således:

a) hvis artikel 7 eller 8 anvendes, ved på referenceværdien at anvende samme procenttilpasning som fastsat i de nævnte artikler for fiskedødelighed

b) hvis artikel 9 anvendes, ved at anvende samme procenttilpasning af fiskeriindsatsen som for tilpasningen af TAC'en i forhold til året før.

▼B

5. For andre indsatsgrupper end dem, der er omhandlet i stk. 4, bibeholdes den maksimale tilladte fiskeriindsats på referenceværdiniveauet.

▼M2

6. Uanset stk. 4 kan Rådet, hvis den maksimale tilladte fiskeriindsats er blevet reduceret fire år i træk, vedtage ikke at foretage en årlig tilpasning af den maksimale tilladte fiskeriindsats i det eller de efterfølgende år.

([1]) EUT L 60 af 5.2.2008, s. 1.

▼B

Artikel 13

Tildeling af yderligere fiskeriindsats for meget selektive redskaber og fangstrejser, hvor man undgår fangst af torsk

1. Medlemsstaterne kan øge den maksimalt tilladte fiskeriindsats for indsatsgrupper, hvis indsats er blevet tilpasset i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, jf. dog betingelserne i stk. 2-7.

2. Den maksimale tilladte fiskeriindsats kan øges inden for den indsatsgruppe, hvori et eller flere fartøjers fiskeri:

a) foregår med kun ét reguleret redskab om bord, hvis tekniske karakteristika i henhold til STECF's videnskabelige undersøgelser medfører, at der fanges mindre end 1 % torsk (meget selektive redskaber)

b) medfører en fangstsammensætning bestående af mindre end 5 % torsk pr. fangstrejse (fangstrejser, hvor man undgår fangst af torsk)

c) udføres i overensstemmelse med en plan for at undgå fangst af torsk eller reducere udsmid, hvorved fiskeridødeligheden for torsk blandt de deltagende fartøjer reduceres med mindst lige så meget som den i artikel 12, stk. 4, omhandlede indsatstilpasning eller

d) foregår i farvandene vest for Skotland vest for en linje afgrænset af geodætiske linjer mellem de punkter, der er fastsat i bilag IV og målt efter WGS84-koordinatsystemet, forudsat at de deltagende fartøjer er udstyret med satellitbaseret fartøjsovervågningssystem (FOS).

3. Fartøjer, der er omhandlet i stk. 2, overvåges oftere, navnlig for så vidt angår:

a) udelukkende anvendelse af meget selektive redskaber på de pågældende fangstrejser i overensstemmelse med stk. 2, litra a)

b) udsmidsmængden i overensstemmelse med stk. 2, litra b)

c) reduktionen i fiskeridødeligheden i overensstemmelse med stk. 2, litra c)

d) omfanget af fangster og udsmid, der finder sted vest for den linje, der er præciseret i stk. 2, litra d),

jf. dog medlemsstatsordninger for regelmæssig levering af data for så vidt angår overholdelse af de særlige vilkår i disse litraer.

4. Den forøgede fiskeriindsats i henhold til denne artikel beregnes for hvert af fartøjerne i de pågældende indsatsgrupper, der fisker efter særlige vilkår som nævnt i stk. 2, litra a), b), c) og d), og må højst svare til den mængde, der skal til for at kompensere for den indsatstilpasning, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, for så vidt angår redskaber, der anvendes til disse aktiviteter.

5. Forøger medlemsstaterne fiskeriindsatstildelingen, skal de underrette Kommissionen herom senest den 30. april i det år, hvor kompensationen for indsatstilpasningen skal ske. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om de fartøjer, der fisker efter de særlige vilkår i stk. 2,

▼B

litra a), b), c) og d), den fiskeriindsats pr. indsatsgruppe, som medlemsstaten forventer, at disse fartøjer yder det pågældende år, og vilkårene for overvågning af fartøjernes indsats, herunder kontrolforanstaltninger.

6. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. marts hvert år Kommissionen den indsatsmængde, der er anvendt i forbindelse med aktiviteter i det foregående år.

7. Kommissionen anmoder STECF om hvert år at sammenligne den reduktion i torskedødeligheden, der følger af anvendelsen af stk. 2, litra c), med den reduktion, den ville have forventet som følge af den indsatstilpasning, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4. På baggrund af denne rådgivning kan Kommissionen foreslå tilpasninger af indsatsen, der kan anvendes det følgende år for den relevante redskabsgruppe.

Artikel 14

Medlemsstatens forpligtelser

1. For de fartøjer, der fører en medlemsstats flag, fastlægger den pågældende medlemsstat en metode for tildeling af den maksimale tilladte fiskeriindsats til de enkelte fartøjer eller grupper af fartøjer ud fra en række kriterier, herunder:

a) fremme af god fiskeripraksis, herunder fremme af dataindsamling, reduktion af udsmid og minimering af indvirkningen på ungfisk

b) deltagelse i samarbejdsprogrammer med henblik på at undgå unødvendige bifangster af torsk

c) lav miljøpåvirkning, herunder brændstofforbrug og drivhusgasemissioner

d) proportionalitet med hensyn til tildeling af fiskerimuligheder i form af fiskekvoter.

2. For hvert område i bilag I til denne forordning udsteder hver medlemsstat særlige fiskeritilladelser, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser ([1]), til fartøjer, der fører dens flag, og som fisker i det pågældende område og anvender redskaber, der tilhører en af de redskabsgrupper, der er omhandlet i bilag I til denne forordning.

3. For hvert område i bilag I må den samlede kapacitet, udtrykt i kw, for de fartøjer, der har fået udstedt særlig fiskeritilladelse efter stk. 2, ikke overstige maksimumskapaciteten for de fartøjer, der i 2006 og 2007 fiskede med et reguleret redskab i det pågældende geografiske område.

4. Hver medlemsstat opstiller og ajourfører en liste over fartøjer med særlig tilladelse, jf. stk. 2, og gør den tilgængelig for Kommissionen og de øvrige medlemsstater på sit officielle websted.

([1]) EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

▼B

Artikel 15

Fiskeriindsatsregulering

Medlemsstaterne overvåger deres flådes kapacitet og aktivitet pr. indsatsgruppe og træffer de fornødne foranstaltninger, hvis den maksimale tilladte fiskeriindsats, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 12, er ved at være nået, så det sikres, at indsatsen ikke kommer til at overskride de fastsatte grænser.

Artikel 16

Udveksling af maksimal tilladt fiskeriindsats mellem medlemsstater og indsatsrekonstitution

1. Den maksimale tilladte fiskeriindsats fastsat efter artikel 11 kan justeres af de berørte medlemsstater med henblik på:

a) udvekslingen af kvoter efter artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002 og

b) omfordeling og/eller fradrag efter artikel 23, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002 og artikel 21, stk. 4, artikel 23, stk. 1, og artikel 32, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2847/93.

2. Den maksimale tilladte fiskeriindsats fastsat efter artikel 12 kan tilpasses af en medlemsstat, der ophører med at udveksle kvoter i nogen af de i artikel 3 nævnte områder i det omfang, denne medlemsstat foretog disse udvekslinger i den periode, hvor referenceværdierne blev fastsat, jf. artikel 12, stk. 2, og skal bruge yderligere indsats i en af de pågældende indsatsgrupper for at anvende den genvundne kvote. Denne indsatsrekonstitution ledsages af en reduktion af den samlede tilladte fiskeriindsats hos den medlemsstat, der har returneret kvoten, til den medlemsstat, der har fået kvoten, hvori det afspejles, i hvilket omfang dens indsatsgrupper har en mindre kvote, medmindre den medlemsstat, der returnerede kvoten, ikke anvendte den tilsvarende indsats til at fastsætte de ovennævnte referenceværdier.

3. Uanset artikel 17, stk. 2, kan medlemsstaterne i 2009 ændre deres indsatstildeling ved at overføre fiskeriindsats og -kapacitet mellem de i artikel 3 nævnte geografiske områder, forudsat at denne overførsel indebærer de i artikel 13, stk. 2, litra a) og b), nævnte fiskeriaktiviteter. Sådanne overførsler meddeles Kommissionen. Den i artikel 12, stk. 2, litra a), nævnte maksimale tilladte fiskeriindsats ændres i overensstemmelse hermed.

Artikel 17

Udveksling af maksimal tilladt fiskeriindsats mellem indsatsgrupper

1. En medlemsstat kan ændre sin indsatstildeling ved at overføre fiskerikapacitet mellem indsatsgrupper, jf. betingelserne i stk. 2-5.

▼B

2. Overførsel er tilladt mellem redskabsgrupper, men ikke mellem geografiske områder, og den pågældende medlemsstat skal orientere Kommissionen om fangst pr. indsatsenhed (cpue) hos donorredskabsgruppen og den modtagende redskabsgruppe som et gennemsnit over de seneste tre år.

3. Er donorredskabsgruppens cpue højere end den modtagende redskabsgruppes cpue, skal overførslen af kW-dage i reglen ske i forholdet 1:1.

4. Er donorredskabsgruppens cpue lavere end den modtagende redskabsgruppes cpue, anvender medlemsstaten en korrektionsfaktor på den modtagende redskabsgruppes indsatsmængde, så der kompenseres for den modtagende redskabsgruppes højere cpue.

5. Kommissionen anmoder STECF om at udarbejde standardkorrektionsfaktorer, der kan anvendes til overførsel af indsats mellem redskabsgrupper med forskellig cpue.

KAPITEL IV

KONTROL, INSPEKTION OG OVERVÅGNING

▼M1

———————

▼B

Artikel 25

Udpegede havne

1. Hvis et EF-fiskerfartøj ønsker at lande mere end to tons torsk i EF, skal fartøjsføreren sørge for, at sådan landing kun finder sted i udpegede havne.

2. Hver medlemsstat udpeger havne, hvor landing af mere end to tons torsk skal finde sted.

3. Hver medlemsstat offentliggør på deres officielle websted en liste over de udpegede havne og de relevante inspektions- og overvågningsprocedurer for disse havne, herunder betingelserne for registrering og rapportering af torskemængderne i hver landing.

Kommissionen videresender disse oplysninger til alle medlemsstater.

▼M1

———————

▼B

KAPITEL V

BESLUTNINGSTAGNING OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30

Beslutningsprocedure

Når det i denne forordning er foreskrevet, at beslutninger skal træffes af Rådet, træffer Rådet sådanne beslutninger med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

▼B

Artikel 31

Ændringer af bilag I

Kommissionen kan på basis af STECF's rådgivning ændre bilag I til denne forordning efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002 og efter følgende principper:

a) indsatsgrupper skal fastlægges så homogent som muligt under hensyntagen til, hvilke biologiske bestande der fanges, hvilken størrelse fisk der fanges som målart eller bifangst, og hvilken indvirkning indsatsgruppernes fiskeriaktiviteter har på miljøet

b) indsatsgruppernes antal og størrelse skal være omkostningseffektiv for så vidt angår den administrative byrde sammenholdt med bevarelsesbehovene.

Artikel 32

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 3, artikel 14, 16 og 17 i denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 33

Bistand under Den Europæiske Fiskerifond

1. For så vidt angår de fire torskebestande, der er omhandlet i artikel 1, og i de år, hvor bestandene ligger under det relevante forsigtighedsniveau for gydebiomasse som omhandlet i artikel 6, er den langsigtede plan at betragte som en genopretningsplan i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og som omhandlet i artikel 21, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1198/2006.

2. For så vidt angår de fire torskebestande, der er omhandlet i artikel 1, og i andre år end de i stk. 1 omhandlede, er den langsigtede plan at betragte som en forvaltningsplan i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og som omhandlet i artikel 21, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 34

Revision

På grundlag af rådgivning fra STECF og efter høring af det relevante Regionale Rådgivende Råd evaluerer Kommissionen forvaltningsforanstaltningernes indvirkning på torskebestandene og på fiskeriet efter disse bestande senest det tredje år, forordningen anvendes, og derefter hvert tredje år, og den foreslår, når det er hensigtsmæssigt, relevante foranstaltninger til ændring af den.

▼B

Artikel 35

Ophævelse

▼C1

Forordning (EF) nr. 423/2004 ophæves. Henvisninger til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 423/2004 gælder som henvisninger til bestemmelserne i nærværende forordning.

▼B

Artikel 36

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Indsatsgrupperne defineres på baggrund af en af redskabsgrupperne i punkt 1 og et af de geografiske områder i punkt 2.

1. Redskabsgruppe

   a) Bundtrawl og vod (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR) med følgende maskestørrelse:

      TR1 100 mm eller derover

      TR2 70 mm eller derover, men under 100 mm

      TR3 16 mm eller derover, men under 32 mm

   b) Bomtrawl (TBB) med følgende maskestørrelse:

      BT1 120 mm eller derover

      BT2 80 mm eller derover, men under 120 mm

   c) Garn, indfiltringsnet (GN)

   d) Toggegarn (GTR)

   e) Langliner (LL)

2. Grupper af geografiske områder:

   I dette bilag anvendes følgende grupper af geografiske områder:

   a) Kattegat

   b) i) Skagerrak

      ii) den del af ICES-afsnit III a, der ikke hører med til Skagerrak og Kattegat

         ICES-underområde IV og EF-farvande i ICES-afsnit II a

      iii) ICES-afsnit VII d

   c) ICES-afsnit VII a

▼C1

   d) ICES-afsnit VI a og EF-farvande i ICES-afsnit V b

▼M3

3. Uanset punkt 1 betragtes redskabsgrupperne TR1 og TR2 som én enkelt redskabsgruppe med en maskestørrelse på 70 mm eller derover med henblik på fiskeriindsatsforvaltningen i det område, der er omhandlet i punkt 2, litra b). Medlemsstaterne rapporterer fortsat deres udnyttelse af fiskeriindsatsen særskilt for redskabsgrupperne TR1 og TR2 som krævet i henhold til artikel 33 og 34 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ([1]).

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

▼B

BILAG II

SPECIFIKKE INSPEKTIONSBENCHMARKS

Mål

1. Hver medlemsstat fastsætter specifikke inspektionsbenchmarks i overensstemmelse med dette bilag.

Strategi

2. Fiskeriinspektion og -overvågning koncentreres om fartøjer, der sandsynligvis fanger torsk. Der skal i forbindelse med transport og afsætning af torsk foretages stikprøvekontrol som supplerende krydskontrol for at teste, hvor effektiv inspektionen og overvågningen er.

Prioriterede indsatsområder

3. Kontrollen af de forskellige redskabstyper skal prioriteres forskelligt, afhængigt af i hvilket omfang flåderne er berørt af begrænsninger af fiskerimulighederne. Derfor skal hver medlemsstat lave en specifik prioritering.

Målbenchmarks

4. Medlemsstaterne skal senest en måned efter denne forordnings ikrafttræden gennemføre deres inspektionsplaner under hensyntagen til nedenstående mål.

   Medlemsstaterne skal specificere og beskrive, hvilken prøvetagningsmetode der vil blive anvendt.

   Kommissionen kan efter anmodning få adgang til medlemsstatens prøvetagningsplan.

   a) Inspektion i havn

      Generelt bør der tilstræbes en nøjagtighed, der mindst svarer til, hvad der kan opnås ved en simpel stikprøvekontrolmetode, hvor inspektionerne skal omfatte 20 % i tal af alle torskelandingerne i en medlemsstat.

   b) Inspektion af afsætning

      Inspektion af 5 % af de mængder torsk, der udbydes til salg på fiskeauktion.

   c) Inspektion til havs

      Fleksibelt benchmark: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område. Benchmarks for inspektion på havet skal omfatte antallet af inspektionsdage på havet i torskeforvaltningsområderne, eventuelt med et separat benchmark for inspektionsdage i specifikke områder.

   d) Overvågning fra luften

      Fleksibelt benchmark: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område og under hensyntagen til de ressourcer, som de enkelte medlemsstater har.

▼B

BILAG III

DE NATIONALE KONTROLHANDLINGSPROGRAMMERS INDHOLD

De nationale kontrolhandlingsprogrammer skal bl.a. indeholde følgende:

1. Kontrolmidler

   Menneskelige ressourcer

   a) Antal inspektører på landjorden og på havet samt perioder og områder, hvor inspektørerne skal sættes ind.

   Tekniske ressourcer

   b) Antal inspektionsfartøjer og inspektionsfly samt perioder og områder, hvor disse skal sættes ind.

   Finansielle ressourcer

   c) Budgetmidler til indsættelse af menneskelige ressourcer, inspektionsfartøjer og luftfartøjer.

2. Elektronisk registrering og rapportering af fiskeridata

   Beskrivelse af de ordninger, der er indført for at overholde artikel 19, 23, 24 og 25.

3. Udpegning af havne

   En eventuel liste over havne, der er udpeget til landing af torsk, jf. artikel 25.

4. Meddelelse forud for landing

   Beskrivelse af de ordninger, der er indført for at sikre, at artikel 24 overholdes.

5. Kontrol af landinger

   Beskrivelse af de faciliteter og/eller ordninger, der er indført for at sikre, at artikel 19, 20, 21 og 28 overholdes.

6. Inspektionsprocedurer

   I de nationale kontrolhandlingsprogrammer skal det angives, hvilke procedurer der følges ved:

   a) inspektion på havet og på land

   b) kommunikation med de kompetente myndigheder, som andre medlemsstater har udpeget til at være ansvarlige for det nationale kontrolhandlingsprogram for torsk

   c) fælles overvågning og udveksling af inspektører, herunder fastlæggelse af inspektørernes beføjelser og myndighed, når de foretager inspektion i andre medlemsstaters farvande.

▼B

BILAG IV

Den i artikel 13, stk. 2, litra d), omhandlede linje

Den i artikel 13, stk. 2, litra d), omhandlede linje defineres ved at afgrænse geodætiske linjer mellem følgende punkter målt efter WGS84-koordinatsystemet:

54 °30′N, 10 °35′W

55 °20′N, 9 °50′W

55 °30′N, 9 °20′W

56 °40′N, 8 °55′W

57 °0′N, 9 °0′W

57 °20′N, 9 °20′W

57 °50′N, 9 °20′W

58 °10′N, 9 °0′W

58 °40′N, 7 °40′W

59 °0′N, 7 °30′W

59 °20′N, 6 °30′W

59 °40′N, 6 °5′W

59 °40′N, 5 °30′W

60 °0′N, 4 °50′W

60 °15′N, 4 °0′W.